UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Fortunato alio ep[iscop]o. Cap[itulum]. lxv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

fecerat: conqueri cepit: dicens ꝙ duo heſterno die ad ſe venerant: qui ſpiritum a corpore eiicientes in bonum locum deduxerāt. Ipſa vero die vnus miſſus fuerat: qui eum ad corpus reduci mandauerat: q2 fortunatus epiſ ſic a deo petebat. Quibus expletis verbis: marcellus mox ex infirmitate conualuit: ⁊ in hac vita diutius mãſit. Quieuit aūt vir ſanctus in dño pridie idus octo. ⁊ ſepultus eſt in eccleſia tudertina. Ad cuius ſepulturam crebra miracula fiunt. Hec gregorius dialogorū libro primo cap. x

¶ De ſancto Fortunato alio epõ. Cap. lxv

Fortunatus epiſcopus pictauienſis claruit tempore iuſtini imperatoris iunioris. Qui natione italus primo poeta: deinde in prefate vrbis epm ſublimatus: vir egregius: ingenio clarus: ſenſus celer: ore ſuauis beati martini heroico metro geſta in. iiij. voluminibus digeſſit: hymnos etiã feſtiuitatū ſingularū eleganter compoſuit: ⁊ ſanctitate plenus in pace quieuit.

¶ De ſancto Iuſto epiſcopo. Cap. lxvi.

Iuſtus epiſcopus lugdunenſis inſigni ſanctitate refulſit. Qui epiſcopatu relcto cum viatore lectore eius miniſtro ad heremum egypti ſe contulit: vbi multo tempore angelicam vitam duxit. Ad hunc reuiſendum antiochus epus vir ſanctus eiuſq; in epiſcopatu ſucceſſor ad heremū acceſſit: ⁊ ab eo ſanctitatis perſpicue exempla reportauit: de quo dicetur infra in eius geſtis idibus nouembris. Sanctus autem iuſtus in pace quieuit pridie idus octobris. Quem dum morientem miniſter eius deſſeret: eo ꝙ ſe deſereret: ille prophetico ſpiritu eundem hortans predixit: ꝙ ſe cito ſecuturus eſſet. Quod rei per effectum probauit euẽtus: nam viator poſt dies. vij. eum ad patriam ſecutus eſt: videlicet xij. kalen. nouẽbris: vt dicitur ibidem.

¶ De ſanctis. ccclx. martyribus. Cap. lxvij.

Trecẽti lx. martyres apud coloniã agrippinam paſſi ſūt. qui cū eſſent milites mauri ex ſacra legione thebeorum: ⁊ illis trucidatis iſti ex eorum conſortio aufugiſſent: a militibus maximiani imperatoris apud ipſam vrbem inuenti: et ipſi gladijs trucidati ſunt idib⁹ octobris. Quorum corpora condita ſunt in baſilica: que admirabili opere ex moyſaico quodammodo deaurata reſplendet: vnde etiam et loci incole ſanctos aureos illos vocare cõſueuerūt. Hec vſuardus. Ado tamen ponit ꝙ fuerunt ſolūmodo trecentumquinquaginta.

¶ De ſancto Antiocho epiſcopo. Cap. lxix.

Antiochus epiſcop⁹ lugdunenſis fuit: q̄ cū adhuc ipſius eccleſie presbyter eſſet: pio incitatus officio ad viſendū eius epiſcopum: qui in egypti heremo morabatur nomine ⁊ actione vere iuſtū: peregre profectus eſt: a quo ⁊ ſanctitatis inſignia exempla reportauit: vt dictum eſt ſupra in legẽda iuſti epi pridie idus octobris. Hic fuit vir diſcretiõe precipuus: ⁊ ſeritate preclarus. Qui etiã nõ immerito tẽpe interiecto ad eiuſdẽ põtificatus culmẽ aſſumptus eſt. Quo ſtrenue ⁊ feliciter adminiſtrato: in pace quieſcens regnū celeſte ↄſecutus eſt idib⁹. octob. Sepultus apud lugdunū. in eccl'ia ſctoꝝ martyrū machabeoꝝ: in qua ⁊ ſanctus iuſtus requieſcit.

¶ De ſancto Baſolo abbate. Cap. lxxix.

Baſol⁹ abbas apud rhemēſi. ciuitatẽ claruit tẽpore chilperici regis francoꝝ: vt ait ſigibertus. Hic ex territorio lemouicēſi natus: dum adhuc iuuenis heremum optaret: ãgelo ipſi apparẽte ipſumq; deducente: ad vrbem rhemenſiū deuenit: et a ſancto egidio epiſcopo rhemēſi. iiij. poſt remigiū ſuſceptus fuit. A quo ⁊ locum ad radices montis rhemẽſis obtinuit: vbi conſtructo cenobio monaſticam vitã duxit: deinde ad nemoroſi montis cacumen aſcẽdit: vbi p annos quadragita incluſus manẽs heremi cultor deo ſeruire ſtuduit. Et dum aque penuriã ſuſtineret: oratione ſua fontẽ de ſaxo ꝓduxit: q vſq; in preſens de loco illo vſq; ad inferiora defluit. ¶ Attila quidã diues ⁊ potẽs dū circa mõtem illū venaret: ⁊ aprū cū canibus ſequeret: aper ille cū eſſet nimie magnitudinis depoſita oī feritate ad cellã viri dei veniẽs: ⁊ q̄ſi liberari ab eo ſe petẽs pedib⁹ illi⁹ aduolut⁹ iacebat. Quẽ dū canes et equites ſequerent: diuina virtute effecti imobiles: vltra viri dñi limites nec accedere: nec retrocedere valebant. Quod cernẽs